

Dag meneer Van 't Hek,

Ik stuur u graag een reactie naar aanleiding van een artikel met betrekking tot de opening van het geheime Bijlmerramp archief. Ik kreeg dit artikel van een kennis die in Noord-Holland woont.

Ik was zelf onderzoeker in de Bijlmerramp en heb een goede kennis van het dossier, en heb zelfs ook nog heel wat informatie thuis liggen omdat ik in 1999 voor de parlementaire enquête mocht getuigen, met name over de vondst van het verarmde uranium.

Ik ben helemaal voor openheid inzake de Bijlmerramp en juist ook vanwege de reden die u in uw artikel aanhaalt: als je niets te verbergen hebt zal dat hopelijk snel blijken.

Veel vragen over de Bijlmerramp zijn eigenlijk nooit goed uitgelegd aan het publiek, en er is ook het nodige misgegaan in de communicatie, maar ook heel veel is nooit goed begrepen en verkeerd uitgelegd. Als ik heel kort door de bocht ga: de discussie is blijven steken op de mannen in witte pakken, het verarmde uranium en de niet gevonden CVR.

Al die discussies lopen al jaren, maar inhoudelijk komen we niet verder, ook de onderzoeksjournalisten die soms een flinterdunne bewijsvoering van geruchten en meningen en beweringen aanvoeren, hebben nooit kunnen laten zien dat er de afgelopen jaren enige bewijsvoering is bijgekomen en ze geven zelf hun dossiers niet vrij zodat wetenschappers ermee niet aan de gang kunnen en ze kunnen helpen met het oplossen van hun nog resterende vragen.

Het vervelende is dat door alle spookverhalen de mensen in de Bijlmer – zoals Benno Baksteen ooit uitsprak – geen rust kunnen vinden.

Ik denk dat zelfs als de CVR gevonden wordt er weinig verandert: de oorzaak van het ongeval is duidelijk, en alle analyses van de laatste 30 jaar wijzen in de richting dat het zeer onwaarschijnlijk is dat daar iets nieuws uit zal komen, behalve als men iets zou kunnen vinden dat de overheid aan te wrijven is. Op de KRO-NCRV website over de rampvlucht is te lezen dat journalist Vincent Dekker en Pierre Heijboer aanwijzingen hadden omtrent het stelen van de CVR....maar ze zijn nooit met die informatie naar de overheid gegaan om ze te helpen de CVR te vinden.

Voor wat betreft het verarmde uranium ben ik denk ik Nederlands best geïnformeerde expert, want ik heb de verarmd uranium staven in Hangar 8 zelf in mijn handen gehad. Ik was omringd door de beste experts ter wereld en weet dat in 1992 er al 22 Boeings waren neergestort met DU (depleted Uranium) en daar nooit een probleem met verbranding is geweest. In het totaal zijn er 64 B747 neergestort met daarvan 41 toestellen met verarmd uranium die in de staartvlakken verwerkt was. Er is nooit een probleem geweest behalve in Nederland. Interessante literatuur om te lezen is van Dr. Peter Vasterman, docent aan de journalisten opleiding en assistent professor aan de VU: "ziek van de ramp, of ziek van het nieuws over de ramp". Ik denk haast verplichte literatuur voor professionele journalisten.

Op 22 december 1999 stortte er een vracht Boeing B747 in London Stansted neer en brandde uit. Er was DU in de constructie verwerkt. Ik werd door de Engelse CAA UK en AAIB gebeld of ze advies hadden en ik deelde natuurlijk alles mee wat ik wist, en raadde ze aan om zo openlijk mogelijk met de media te communiceren. Ik kan u zelfs mijn brieven nog toesturen als u dat wilt. De Engelse Aircraft Accident Investigation Branch concludeerde in hun ongevallen rapport dat het vrijwel onmogelijk was dat verarmd uranium verbrand in een post crash fire en er ontstond geen maatschappelijk onrust en politici en pers konden geen constructie opzetten dat men dat voor het publiek verborgen had willen houden.....en ze konden geen casus oproepen en de vondst van het verarmde uranium instrumenteel gebruiken om een parlementaire enquête georganiseerd te krijgen.

Voor wat betreft mannen in witte pakken: ik weet van getuigenverklaringen in Hangar 8 die niet kloppen, daar zijn ze in ieder geval nooit geweest. Ik weet wel van andere gebeurtenissen, slechts 1 mysterie in mijn geval, maar daar wordt nog onderzoek naar gedaan. Soms stuit je op zaken na vele jaren nog wel eens op herinneringen, en soms moet je ook concluderen dat er 'afwezigheid van bewijs is'. Het is mogelijk dat er iets gebeurd is, maar je krijgt het bewijs niet rond met onafhankelijke bronnen en data. Ook een Parlementaire Enquete commissie stuit mogelijk op de onbewijsbaarheid van geruchten en gebeurtenissen. Geen bewijs betekent niet dat iets niet gebeurd is....alleen je kunt nooit concreet worden. Datzelfde kan ook degenen gebeuren die nu in de dossiers gaan wroeten.

Ik ben dus een groot voorstander van volledige openheid, maar ik kan de klok ook niet meer terugdraaien. Tegelijkertijd weet ik ook dat er consequenties kunnen zijn als mensen er weer indianenverhalen van kunnen gaan maken, op zoek gaan naar schuldigen (een ongevallen onderzoek richt zich niet op schuldigen maar op vliegveiligheid).

Er is vast een journalist die publiceert dat hij met verbijstering constateert dat er in de notulen op 7 oktober 1992 tijdens de vondst van het verarmde uranium niets te vinden is (en als het er stond zou het moeten zijn dat het ongevaarlijk is, niet verbrandt in een post crash fire en dat we alles op alles zetten om het terug te vinden).

Beste meneer Van 't Hek: er zijn heel wat dingen in het Bijlmer dossier niet goed uitgelegd (dat trek ik me aan), maar er zijn ook heel wat rare verhalen ontstaan gebaseerd op meningen van enkele bronnen.

Als ik het hele dossier en met al mijn kennis goed bekijk, dan kom ik zelf tot de conclusie dat er ook mensen zijn die dat enorm opgeklopt hebben: met name Vincent Dekker en de politicus Rob van Gijzel. Ze beweren van alles, komen nooit met bewijzen en grondige analyses, en hun eigen bewijsvoering is zeer dun. Daaruit is een drama serie ontstaan, dus onjuiste informatie wordt aangevuld met fictie....en niemand weet meer wat werkelijkheid is. De overblijvende conclusie voor de samenleving is dat de overheid iedereen bedonderd heeft? Terwijl er ook hele goede genuanceerde bijdragen zijn die mensen in de Bijlmer verder kunnen helpen met hun verwerking.

Ik hoop dat ik iets voor u heb mogen betekenen, en u mag altijd contact met me opnemen als u vragen heeft. Er is niets te verbergen.....

Op het ogenblik werk ik met een aantal wetenschappers om zoveel mogelijk de vragen die er zijn te beantwoorden: ook als de Nationale Archieven niet kunnen worden ontsloten.

De heer Dekker, auteur van het boek "going down, going down" heeft nooit contact me opgenomen, en politicus Van Gijzel ook niet. Ik denk dat ze mijn ontlastende verhaal en bewijzen niet willen horen.

Ik stuur u graag de recensies van het boek van Dekker toe die ik een paar weken geleden maakte: ik had nooit de behoefte gevoeld om het boek te lezen en schrok enorm toen ik het las. Het is erg lastig om goed wederhoor te geven, maar ik heb maar besloten om 'hard' op de inhoud te zijn. En ik kan alles bewijzen wat ik schrijf.

Ik pleit ervoor dat alle onderzoeksjournalisten hun dossiers ook vrijgeven zodat we de vragen eindelijk kunnen gaan oplossen en de Bijlmer bewoners rust kunnen geven.

Met heel vriendelijke groet, en ik kan u echt overtuigen van hoe het werkelijk is gegaan. Vriendelijke groet, en veel succes!!

Henk Pruis

Gepensioneerd inspecteur van de Rijksluchtvaartdienst, Aircraft Accident Investigator, gepensioneerd Powerplant System Integration Expert van de European Union Aviation Safety Agency in Keulen.